

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย

เรื่อง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยกำหนดอัตรา
ค่าธรรมเนียมตามขนาดของพื้นที่ กรณี กำหนดในอัตราพื้นที่เป็นตารางเมตร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๗๕๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เพื่อหารือเกี่ยวกับเทศบัญญัติเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

ด้วยจังหวัด ล ได้ขอหารือเกี่ยวกับเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เทศบาลเมือง ม ได้ออกเทศบัญญัติเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณี ที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีก ร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป และบัญญัติท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ประเภทกิจการการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งทีใดเป็นปกติอัตราค่าธรรมเนียม ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร นายพันธุ์เทพ มัทวง ได้ร้องเรียนกล่าวหานายปัญญา แพมวงคล รองนายกเทศมนตรีเมือง ม ว่าไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ เกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจำหน่ายสินค้าที่กำหนดให้เป็นจุดผ่อนปรนที่ต้องเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปีชำระปีละ ๑ ครั้ง โดยมีอัตราจัดเก็บค่าธรรมเนียมคงที่ แต่ตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ดังกล่าว ผู้ค้าแต่ละคนต้องชำระค่าธรรมเนียมตามขนาดของพื้นที่ที่จำหน่ายสินค้าในอัตราค่าธรรมเนียม ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร ผู้ร้องเห็นว่า การจัดเก็บค่าธรรมเนียมนั้น ควรดำเนินการในห้วงเวลาที่ผู้ค้ามีสถานภาพในการชำระค่าธรรมเนียมและมีอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียมที่คงที่ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมของเทศบาลเมือง ม ดังกล่าว จึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติเพื่อส่งเสริมภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานและตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล ม และไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมือง ม ที่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลเมือง ม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

๒. เทศบาลเมือง ม ได้แจ้งว่า การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจำหน่ายสินค้าที่กำหนดให้เป็นจุดผ่อนปรนที่ต้องจัดเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายปี ชำระปีละ ๑ ครั้ง โดยมีอัตราการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบมาตรา ๕๐ (๙) มาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการ สิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒(๕) ข้อ ๑ ดังนั้น เทศบาลเมือง ม ได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนที่ประชาชนผู้ประกอบการจะได้รับจากผลกระทบของอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวแล้ว

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๓๑๘๐ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๓. จังหวัด ล พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเทศบาลเมือง ม ควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งตามบัญชีแนบท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่ใดเป็นปกติ ในอัตรา ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร นาย ก มีพื้นที่จำหน่ายสินค้า ๒.๔ ตารางเมตร จัดเก็บเงิน ๘๖๔ บาท นาง ข มีพื้นที่จำหน่ายสินค้า ๓ ตารางเมตร จัดเก็บเงิน ๑,๐๘๐ บาท นาง ต มีพื้นที่จำหน่ายสินค้า ๓.๕ ตารางเมตร จัดเก็บเงิน ๑,๒๖๐ บาท เมื่อพิจารณาจากกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตหนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒ (๕) กำหนดว่า “ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ (ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ ฉบับละ ๗๕๐ บาท” การที่เทศบาลเมือง ม จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่ใดเป็นปกติ แม้จะกำหนดในเทศบัญญัติฯ ในอัตรา ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร แต่ต้องไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ ข้อ ๒ (๕) (ก) ที่กำหนดว่าใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติ ฉบับละ ๗๕๐ บาท จึงเห็นว่าการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในส่วนที่เกินฉบับละ ๗๕๐ บาท ไม่สามารถกระทำได้ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นปัญหาในทางปฏิบัติและเป็นปัญหาข้อกฎหมายจึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔๑ วรรคสอง กำหนดไว้ว่าห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขายเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่ เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น มาตรา ๖๓ กำหนดว่า ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตหนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๒ (๕) ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นไปออกข้อกำหนดท้องถิ่น กำหนดค่าธรรมเนียมดังกล่าวไม่เกินอัตราที่กำหนดดังกล่าวคือ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติฉบับละไม่เกิน ๗๕๐ บาท

๒. เทศบาลเมือง ม ได้ออกเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ว่าด้วยการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยข้อ ๒๒ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็น การขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็น การขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ซึ่งตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ดังกล่าวได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะไว้ในอัตรา ๓๖๐ บาทต่อตารางเมตร

เมื่อพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ มิได้บัญญัติว่าราชการส่วนท้องถิ่นจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ในอัตราที่แตกต่างกันมิได้ ดังนั้น เมื่อเทศบาลเมือง ม เห็นสมควรที่จะจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะของเทศบาลเมือง ม โดยจัดเก็บตามขนาดของพื้นที่จำหน่ายสินค้าจึงกระทำได้ แต่จะเก็บเกินกว่า ๗๕๐ บาท มิได้จึงต้องกำหนดไว้ในข้อบัญญัติของท้องถิ่นด้วยว่าต้องไม่เกิน ๗๕๐ บาท

เพื่อให้การพิจารณาเรื่องดังกล่าวเป็นไปด้วยความรอบคอบ ถูกต้องตามกฎหมายกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอความร่วมมือกรมอนามัยได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวอีกชั้นหนึ่ง

(๑) ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๔^๒ วรรคสอง ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

มาตรา ๕๕^๓ วรรคหนึ่ง บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่ เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๖๓ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ (๕) ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

(ก) จำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติ ฉบับละ ๗๕๐ บาท

(๒) ความเห็นในประเด็นข้อหาหรือ

จากข้อเท็จจริงที่ได้หาหรือมา เทศบาลเมือง ม ได้ออกเทศบัญญัติควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๐ และตามบัญชีท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมือง ม ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางในที่ใดเป็นปกติ ในอัตรา ๓๖๐ บาท ต่อตารางเมตร ซึ่งเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามขนาดของพื้นที่ เช่น นาย ก มีพื้นที่ขนาด ๒.๕ ตารางเมตร ต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตรา ๙๐๐ บาทต่อปี , นาย ข มีพื้นที่ขนาด ๓ ตารางเมตร ต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตรา ๑,๐๘๐ บาทต่อปี , นาย ค มีพื้นที่ขนาด ๓.๕ ตารางเมตร ต้องเสียค่าธรรมเนียม ในอัตรา ๑,๒๖๐ บาทต่อปี และนาย ง มีพื้นที่ขนาด ๔ ตารางเมตร ต้องเสียค่าธรรมเนียมในอัตรา ๑,๔๔๐ บาทต่อปี ซึ่งเมื่อคิดอัตราค่าธรรมเนียมแล้วจะเห็นได้ว่าการคิดอัตราค่าธรรมเนียมในลักษณะดังกล่าวมีผลให้ผู้ประกอบกิจการต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการขอรับใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางในที่ใดเป็น

---

^๒ มาตรา ๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิด หรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้า เพื่อจำหน่ายในกรณีที่จะมีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติรวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า หรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำมิได้ต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

^๓ มาตรา ๕๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่ เป็นผู้ออกใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ปกติ เกินกว่าอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต หนังสือรับรองการแจ้งและการให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งในกฎกระทรวงฯ ข้อ ๒ (๕) (ก) ได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ได้เป็นปกติไว้ ฉบับละ ๗๕๐ บาท ดังนั้น การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบาลเมือง ม จึงเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่เกินจากอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เทศบาลเมือง ม จึงไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราที่เกินจากกฎกระทรวงได้ ตามบทบัญญัติมาตรา ๖๓ ที่กำหนดว่าให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กรมอนามัยเห็นว่า เทศบาลเมือง ม ควรแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติฯ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเทศบาลเมือง ม สามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในอัตราที่แตกต่างกันโดยจัดเก็บตามขนาดของพื้นที่ที่จำหน่ายสินค้าได้ แต่เมื่อคิดอัตราค่าธรรมเนียมทั้งหมดที่ผู้ประกอบการต้องจ่ายในการขอรับใบอนุญาตแล้ว อัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะต้องไม่เกินจากที่กฎกระทรวงกำหนดไว้คือในอัตรา ๗๕๐ บาท โดยไม่ต้องกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าต้องเก็บไม่เกิน ๗๕๐ บาท

กรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

๒๓ เมษายน ๒๕๖๒

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

